

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
Synchrotron Light Research Institute (Public Organization)

ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย พ.ศ. 2559

โดยที่เห็นสมควรให้มีการปรับปรุงข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. 2553 ให้มีความเหมาะสม และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 33 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2552 กอปรกับคำสั่งคณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ 7/2555 เรื่อง แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน พ.ศ. 2553 และใช้ข้อกำหนดนี้บังคับแทน

ข้อ 4 ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้

ในกรณีมีเหตุทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ได้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจวินิจฉัย และ คำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ในข้อกำหนดนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบัน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันตามมาตรา 31 แห่งพระราช

กฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2551

“สอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยได้ความจริงและยุติธรรม

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด 2

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 6 กรณีผลรายงานการสอบข้อเท็จจริงตามข้อกำหนดสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. 2558 ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงปรากฏกรณีมีมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอีกอย่างน้อยสองคน โดยประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นคนกลางภายนอกร่วมเป็นกรรมการเพิ่มด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 7 กรณีรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏกรณีมีมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ปฏิบัติงานทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แล้วพิจารณาลงโทษโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใด ให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้โดยอนุโลมเท่าที่จำเป็น

ข้อ 8 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้อำนวยการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือสอบสวนตามกฎหมาย หรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามข้อกำหนดนี้

ข้อ 9 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ 10 ภายใต้บังคับข้อ 6 เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ เห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการโดยทำเป็นคำสั่ง และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการ ไปแล้ว

ข้อ 11 เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหาหรือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของสถาบัน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อเวลาล่วงพ้นไป 15 วันนับแต่วันส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าได้ทราบ (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

หมวด 3

สิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ 12 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านกรรมการสอบสวนได้

- (1) เป็นผู้กล่าวหาเสียเอง
- (2) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (3) เป็นญาติของผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรส
- (4) เป็นผู้มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (5) เป็นผู้มิประโยชน์ใดเสียในเรื่องที่สอบสวน
- (6) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (7) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ 13 การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามิกรณีตามข้อ 12 โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า การคัดค้านนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบและต้องให้ออกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้สั่ง

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ 14 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 13 แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำความในข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สิ้นสุด

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน

ข้อ 15 ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ 12 ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามข้อ 14 โดยอนุโลม

ข้อ 16 ผู้ถูกกล่าวหาอาจนำทนายความ หรือที่ปรึกษาเข้ามาเป็นที่ปรึกษาในการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควร

ข้อ 17 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้ง ถ้ามีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจดำเนินการได้ หรือไม่ประสงค์จะดำเนินการ ก็ให้แจ้งแก่คณะกรรมการสอบสวนทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด 4

หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 18 เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว วรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และขอขยายได้ไม่เกินสองครั้ง หากมีความจำเป็นต้องขอขยายเวลาเกินกว่าสองครั้ง ให้ขอขยายเวลาต่อคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล

ข้อ 19 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามข้อกำหนดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการ

สอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติ และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

ข้อ 20 ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกโดยเร็ว

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องใดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็น และ วางแนวทางการสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ 21 เมื่อได้วางแนวทางการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 20 แล้ว ให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (1) รวบรวมข้อเท็จจริง ระเบียบ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา
- (2) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (3) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (4) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนแล้วทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอ ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 22 ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การ สอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็น ประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ ครบถ้วน

ข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตาม เรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำเอกสาร พยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่า ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้ คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพนั้น รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่ง การกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการ สมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไป ตามควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและประชุมเพื่อพิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยฐานใด หรือกรณีตามข้อใดแล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควรแต่อย่างช้าไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบพยานต่างๆ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาด้วย หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำเพื่อแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การประชุมตามวรรคสามต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 24 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยานซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานของสถาบันต้องแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้อำนวยการและสถาบัน การให้ถ้อยคำอันเป็นที่อาจเป็นความผิดทางวินัยได้

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้

ข้อ 25 การสอบปากคำตามข้อ 24 ต้องมีการทำบันทึกของผู้ให้ถ้อยคำตามแบบที่สถาบันกำหนดแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ และกรรมการซึ่งร่วมอยู่ในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือแทนการลงลายมือชื่อ ทั้งนี้ โดยมีคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสองคนลงลายมือชื่อรับรองลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ให้ถ้อยคำนั้น

ข้อ 26 ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างไร

ข้อ 27 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ 28 ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่

คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ 29 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวัน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ 30 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ปฏิบัติงานผู้อื่นร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อกำหนดนี้แล้ว

ข้อ 31 ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 32 ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(2) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อกำหนดนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ 33 เมื่อคณะกรรมการได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนรวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ระเบียบ และพิจารณามิมีติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือฐานใดตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด ดังนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้เสนอยุติเรื่อง

(2) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เสนอระดับโทษของการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงไว้ด้วย

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอโทษปลดออก

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ 34 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่ด้วยเหตุใดๆ หรือมีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวน หากให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันก็ให้ทำความเข้าใจเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ 35 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ 33 แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามแบบที่สถาบันกำหนด โดยเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 33 และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน

ในกรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

หมวด 5

การสอบสวนที่มีขอหรือบกพร่อง

ข้อ 36 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ เช่นนี้ให้น้ำข้อ 6 วรรคสอง วรรคสาม และข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมพร้อมความเห็น รวมทั้งส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 37 ในกรณีที่ปรากฏว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 6 วรรคสองและ วรรคสาม ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 38 ในกรณีที่ปรากฏว่า การสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณี ดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 20 วรรคสอง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 24 ข้อ 25 และข้อ 26

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 39 ในกรณีที่ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ หรือไม่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ข้อ 23 ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง ให้ถ้อยคำ และนำสืบข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 23 ด้วย

หมวด 6

การพิจารณาสั่ง

ข้อ 40 เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 35 วรรคสอง เพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นพ้องกับคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้สั่งแต่งตั้งสั่งยุติเรื่อง หรือลงโทษตามสมควรแก่กรณี

(2) กรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ให้บันทึกความเห็นให้ปรากฏเป็นหลักฐานแนบท้ายรายงานการสอบสวน และเสนอการสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เพื่อพิจารณาชี้ขาด

ข้อ 41 คำสั่งลงโทษผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรืออย่างไรร้ายแรงในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

การสั่งลงโทษต้องแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกคำสั่งลงโทษ โดยให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง พร้อมทั้งวัน เดือน ปีที่รับทราบ ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ผู้แจ้งมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษแล้วบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏหลักฐานของทางสถาบัน โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้ผู้ถูกลงโทษสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งส่งคืนกลับมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษกลับคืนมายังสถาบัน ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งโดยชอบแล้ว

การแจ้งตามวรรคสอง ถ้าเป็นกรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมรับเอกสารดังกล่าว หากได้ส่งไปยังที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางสถาบันแล้ว ให้ถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตั้งแต่ขณะที่ไปถึง

หมวด 7

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ 42 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง uly ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

หมวด 8

การนับระยะเวลา

ข้อ 43 การนับระยะเวลาตามข้อกำหนดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นเวลาเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของสถาบัน ให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

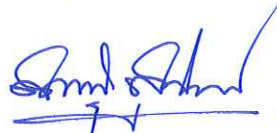
การนับระยะเวลาตามวรรคแรก ให้นับเฉพาะวันทำการ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 48 ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้ใดตามระเบียบ ข้อกำหนด หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้
อยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามข้อกำหนดนี้ต่อไป

ข้อ 49 หลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ทั้งนี้ จนกว่าผู้อำนวยการจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้เป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2559

(ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สรวิชัย สุจิตจร)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน